Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

14 päivänä marraskuuta 2018 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Direktiivi 2009/72/EY – 3 artiklan 2, 6 ja 15 kohta ja 36 artiklan f alakohta – Sähkön sisämarkkinat – Ennakkoratkaisukysymysten hypoteettisuus – Ennakkoratkaisupyynnön tutkimatta jättäminen

Asiassa C-238/17,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Vilniaus miesto apylinkės teismas (Vilnan kaupungin alioikeus, Liettua) on esittänyt 11.4.2017 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 9.5.2017, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

UAB ”Renerga”

vastaan

AB ”Energijos skirstymo operatorius”,

AB ”Lietuvos energijos gamyba”,

UAB ”BALTPOOL”in,

Lietuvos Respublikos Vyriausybėn,

Achema AB:n ja

Achemos Grupė UAB:n

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: neljännen jaoston puheenjohtaja M. Vilaras, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. Malenovsky (esittelevä tuomari), L. Bay Larsen, M. Safjan ja D. Šváby

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: hallintovirkamies M. Aleksejev,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.5.2018 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

* Oikeudenkäyntikieli: liettua

– UAB ”Renerga”, edustajinaan aluksi V. Radvila, K. Pabijanskas ja G. Balčiūnas, advokatas, C. Malamataris, dikigoros, A. Wilhelm, Rechtsanwalt, E. Righini, avvocato ja C. Cluzel, avocat, sittemmin V. Radvila ja K. Pabijanskas, advokatas, E. Righini, avvocato ja C. Cluzel, avocat,

– AB ”Energijos skirstymo operatorius” ja AB ”Lietuvos energijos gamyba”, edustajanaan A. Žindul, advokatas,

– UAB ”BALTPOOL”, edustajinaan A. Smaliukas ja E. Junčienė,

– Achemos Grupė UAB, edustajanaan G. Balčiūnas, advokatas,

– Liettuan hallitus, asiamiehinään D. Kriaučiūnas ja R. Dzikovič,

– Euroopan komissio, asiamiehinään O. Beynet, Y. G. Marinova, A. Steiblytė ja J. Jokubauskaitė

kuultuaan julkisasiamiehen 12.7.2018 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55) 3 artiklan 2, 6 ja 15 kohdan sekä 36 artiklan f alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä UAB ”Renerga” ja toisaalta AB ”Energijos skirstymo operatorius” ja AB ”Lietuvos energijos gamyba” ja joka koskee Renergalle julkisen palvelun korvauksen myöhästymisen takia maksettavia viivästyskorkoja.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Direktiivin 2009/72 johdanto-osan 46 ja 50 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(46) Tämän direktiivin yhtenä perusvaatimuksena on julkisen palvelun vaatimuksien noudattaminen, ja on tärkeää, että tässä direktiivissä määritellään yhteiset vähimmäisnormit, joita kaikki jäsenvaltiot noudattavat ja joissa otetaan huomioon seuraavat tavoitteet: kuluttajansuoja, toimitusvarmuus, ympäristönsuojelu ja yhtäläinen kilpailun taso kaikissa jäsenvaltioissa. On tärkeää, että julkisen palvelun vaatimuksia voidaan tulkita kansalliselta pohjalta ottaen huomioon kansallinen tilanne ja noudattaen yhteisön oikeutta.

– –

(50) Julkisen palvelun, myös yleispalvelun, vaatimuksia ja niistä seuraavia yhteisiä vähimmäisnormeja olisi edelleen tiukennettava sen varmistamiseksi, että kaikki ja varsinkin heikossa asemassa olevat kuluttajat voivat hyötyä kilpailusta ja oikeudenmukaisista hinnoista. Julkisen palvelun vaatimukset olisi määriteltävä kansallisella tasolla kansallisten olosuhteiden mukaisesti; jäsenvaltioiden olisi kuitenkin tällöin noudatettava yhteisön oikeutta. – –”

4 Kyseisen direktiivin 3 artiklan 2, 6 ja 15 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Ottaen täysin huomioon perustamissopimuksen asiaa koskevat määräykset ja erityisesti sen 86 artiklan jäsenvaltiot voivat yleisen taloudellisen edun nimissä asettaa sähköalalla toimiville yrityksille julkisen palvelun velvoitteita, jotka voivat koskea turvallisuutta, mukaan lukien toimitusvarmuus, toimitusten säännöllisyyttä, laatua ja hintaa sekä ympäristönsuojelua, mukaan lukien energiatehokkuus, uusiutuvista lähteistä tuotettu energia ja ilmastonsuojelu. Näiden velvoitteiden on oltava selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, ja niillä on turvattava se, että yhteisön sähköalan yritykset ovat tasapuolisesti jäsenvaltioiden sähkönkuluttajien käytettävissä. Tässä kohdassa tarkoitetun toimitusvarmuuden turvaamiseksi ja energiatehokkuutta edistävän kysynnänhallinnan osalta sekä ympäristötavoitteiden ja uusiutuvista lähteistä tuotettavaa energiaa koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltiot voivat toteuttaa pitkän aikavälin suunnittelua ottaen huomioon, että kolmannet osapuolet saattavat pyrkiä verkkoon.

– –

6. Jos jäsenvaltio myöntää 2 ja 3 kohdassa esitettyjen velvoitteiden täyttämisestä rahallisen korvauksen, muunlaisia korvauksia ja yksinoikeuksia, tämä on toteutettava syrjimättömällä ja avoimella tavalla.

– –

15. Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä ilmoitettava komissiolle kaikki yleispalvelun sekä julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseksi hyväksytyt toimenpiteet, mukaan lukien kuluttajansuojelu ja ympäristönsuojelu, ja niiden mahdolliset vaikutukset kansalliseen ja kansainväliseen kilpailuun riippumatta siitä, edellyttävätkö tällaiset toimenpiteet poikkeamista tämän direktiivin säännöksistä. Niiden on sen jälkeen ilmoitettava komissiolle kahden vuoden välein kaikista tällaisia toimenpiteitä koskevista muutoksista riippumatta siitä, edellyttävätkö ne poikkeamista tämän direktiivin säännöksistä.”

5 Tämän direktiivin 36 artiklan f alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä määriteltyjä viranomaistehtäviä suorittaessaan sääntelyviranomaisen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet seuraavien tavoitteiden edistämiseksi 37 artiklassa säädettyjen tehtäviensä ja toimivaltuuksiensa puitteissa tarvittaessa tiiviissä yhteydenpidossa muiden asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten, myös kilpailuviranomaisten, kanssa ja tämän rajoittamatta näiden toimivaltaa:

– –

f) sen varmistaminen, että verkonhaltijoille ja verkonkäyttäjille tarjotaan sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä asianmukaisia kannustimia lisätä verkon suorituskykyä ja edistää markkinoiden yhdentymistä.”

Liettuan oikeus

6 Direktiivi 2009/72 on saatettu osaksi Liettuan lainsäädäntöä seuraavilla laeilla: energialaki (Energetikos įstatymas), sähkölaki (Elektros energetikos įstatymas) ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa koskeva laki (Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymas).

7 Liettuan hallitus teki 18.7.2012 sähkölain säännöksiin perustuvan päätöksen nro 916 julkisen edun mukaisten palvelujen tarjoamista sähköalalla koskevan menettelyn hyväksymisestä (Vyriausybės nutarimas Nr. 916 Dėl Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo). Päätöksen 3 kohdan nojalla julkisen palvelun korvausta

hallinnoidaan julkisen edun mukaisten palvelujen tarjoamisesta sähköalalla maksettavien korvausten hallinnointimenettelyn hyväksymisestä 19.9.2012 tehdyn hallituksen päätöksen nro 1157 (Vyriausybės nutarimas Nr. 1157 Dėl Viešuosius interesus atitinkančių paslaugų elektros energetikos sektoriuje lėšų administravimo tvarkos aprašo patvirtinimo) mukaisesti.

8 Päätöksen nro 916 18.1 kohdan nojalla päätöksessä mainituille julkisen palvelun tarjoajille maksettavat korvaukset voidaan tilapäisesti keskeyttää päätöksessä nro 1157 säädetyn menettelyn ja edellytysten mukaisesti, jos julkisen palvelun tarjoaja tai siihen etuyhteydessä olevat henkilöt eivät maksa kokonaan tai osittain tosiasiallisesti kulutetusta sähköstä päätöksen nro 1157 16 kohdan mukaisesti kannettavia julkisen palvelun korvauksia.

9 Päätöksessä nro 1157 määritellään ”etuyhteydessä oleva henkilö” (3.5 kohta). Päätöksen 26.1 kohdassa säädetään, että jakeluverkonhaltijan, sähköä ostavan yrityksen ja hallinnoijan on keskeytettävä korvausten maksaminen julkisen edun mukaisen palvelun tarjoajille, jos julkisen edun mukaisen palvelun tarjoaja tai siihen etuyhteydessä olevat henkilöt eivät maksa korvauksia tosiasiallisesti kulutetusta sähköstä. Samassa säännöksessä määritellään, milloin julkisen palvelun korvausten maksamista voidaan jatkaa. Saman päätöksen 26.2 kohdassa säädetään, että jos julkisen edun mukaisen palvelun tarjoaja vetäytyy siihen etuyhteydessä olevien henkilöiden ryhmästä, jossa vähintään yksi henkilö ei ole maksanut kulutetusta sähköstä julkisen edun mukaisen palvelun korvauksia kokonaan tai osittain, maksamatta olevat julkisen edun mukaisen palvelun korvaukset maksetaan sille vain, kun siihen aiemmin etuyhteydessä olleet henkilöt ovat maksaneet kaikki erääntyneet julkisen edun mukaisen palvelun korvaukset kulutetusta sähköstä siihen saakka, kun kyseinen henkilö vetäytyi siihen etuyhteydessä olevien henkilöiden ryhmästä.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

10 Renerga hoitaa viittä voimalaitosta, joissa tuotetaan sähköä uusiutuvista energialähteistä. Renerga syöttää tuottamansa sähkön sähköverkkoihin. Renerga muodostaa yhdessä Achema AB:n ja muiden yhtiöiden kanssa UAB Achemos Grupėn.

11 Renerga sitoutuu Renergan ja pääasian vastaajien välillä 7.1.2013 ja 19.6.2013 tehtyjen sopimusten mukaisesti myymään kaiken tuottamansa ja verkkoon toimittamansa sähkön vastaajille, jotka sitoutuvat ostamaan ja maksamaan sen. Näiden sopimusten mukaisesti hinta, joka vastaajien on maksettava Renergalle tästä sähköstä, muodostuu sähkön markkinahinnasta ja julkisen palvelun korvauksesta, joka vastaa erotusta Renergan säännösten mukaisissa edellytyksissä tuottamaan sähköön sovellettavan kiinteän hinnan ja markkinahinnan välillä.

12 Julkisen palvelun korvausten hallinnoija UAB ”BALTPOOL” ilmoitti pääasian vastaajille 25.2.2016, että päätösten nro 916 ja 1157 nojalla julkisen palvelun korvauksen maksaminen Renergalle oli keskeytettävä kokonaan siihen asti, kunnes Achema tai muut siihen etuyhteydessä olevat henkilöt ovat maksaneet täysimääräisesti julkisen palvelun korvauksen tosiasiallisesti kuluttamastaan sähköstä. BALTPOOL katsoi yhtäältä, että Achema ei ollut täyttänyt täysimääräisesti velvoitettaan maksaa julkisen palvelun korvaus tosiasiallisesti kulutetusta sähköstä ja toisaalta, että Acheman ja Renergan oli katsottava olevan etuyhteydessä toisiinsa, koska Acheman pääoma oli Achemos Grupėn hallussa ja samalla konsernilla oli määräysvallan antava osuus Renergasta.

13 Energijos skirstymo operatorius ilmoitti Renergalle 26.2.2016, että julkisen palvelun korvauksen maksaminen sille oli keskeytetty. Lietuvos energijos gamyba lähetti 8.3.2016 Renergalle vastaavan tiedonannon, jossa se totesi, että julkisen palvelun korvauksen maksaminen Renergalle oli keskeytetty toistaiseksi ja että sille maksettaisiin sähköstä pelkästään markkinahinta.

14 BALTPOOL täsmensi Renergalle 10.3.2016 osoittamassaan kirjeessä, että Achemalle oli 31.1.2016 lähetetty lasku, jonka kokonaismäärä oli 629 794,15 euroa arvonlisävero mukaan luettuna ja jonka eräpäivä oli 24.2.2016. Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että koska Achema ei ollut 25.2.2016 maksanut laskua, julkisen palvelun korvauksen maksaminen Achemalle ja jokaiselle tähän yritykseen etuyhteydessä olevaksi katsotulle henkilölle oli keskeytettävä.

15 Vastaajien lyötyä laimin velvoitteensa maksaa Renergalle täysi hinta ostamastaan sähköstä, erityisesti ostetun sähkön hinnan julkisen palvelun korvausta koskeva osa, vastaajille oli kertynyt 1 248 199,81 euron velka Renergalle.

16 Velka maksettiin takaisin Renergalle 21.4.2016, jolloin BALTPOOL antoi pääasian vastaajille osoitetut julkisen palvelun keskeytetyn korvauksen maksamista koskevat tiedonannot.

17 Renerga nosti 12.12.2016 Vilniaus miesto apylinkės teismasissa (Vilnan kaupungin alioikeus, Liettua) kanteen ja vaati tuomioistuinta määräämään, että Lietuvos energijos gamyban ja Energijos skirstymo operatoriusin on maksettava vahingonkorvauksia, ensimmäisen 9 172,84 euroa ja toisen 572,82 euroa, hyvityskorkoina 7.1.2013 ja 19.6.2013 tehtyjen sähkön hankinta- ja myyntisopimusten mukaisen julkisen palvelun korvauksen myöhästyneestä maksusta. Lisäksi Renerga vaati, että molemmat vastaajat määrätään maksamaan sille korkoa 8,05 prosentin vuosikorolla.

18 Vilniaus miesto apylinkės teismas katsoi, että oikeusriidan ratkaiseminen edellyttää direktiivin 2009/72 eri säännösten selkeyttämistä, ja päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko direktiivin 2009/72/EY mukaisia sääntelytehtäviä hoitavalle sääntelyviranomaiselle direktiivin 2009/72/EY 36 artiklan f alakohdassa asetettua tavoitetta, joka on ’sen varmistaminen, että verkonhaltijoille ja verkonkäyttäjille tarjotaan sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä asianmukaisia kannustimia lisätä verkon suorituskykyä ja edistää markkinoiden yhdentymistä’, tulkittava siten, että se on esteenä sille, ettei kannustimia tarjota (ettei julkisen edun mukaisesta palvelusta makseta korvausta) tai että kannustimia rajoitetaan?

2) Kun otetaan huomioon, että direktiivin 2009/72 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, että julkisen palvelun velvoitteiden on oltava selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, ja että saman artiklan 6 kohdassa säädetään, että tällaisten velvoitteiden täyttämisestä maksettava rahallinen korvaus on toteutettava syrjimättömällä ja avoimella tavalla, on tarpeen selventää seuraavia seikkoja:

Onko direktiivin 2009/72 3 artiklan 2 ja 6 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä julkisen palvelun tarjoajille tarjottavien kannustimien rajoittamiselle, jos nämä täyttävät asianmukaisesti julkisen palvelun tarjoamiseen liittyvät velvoitteensa?

Onko kansallisessa lainsäädännössä säädettyä velvoitetta keskeyttää julkisen palvelun korvausten maksaminen julkisen palvelun tarjoajille riippumatta siitä, onko julkisen palvelun tarjoaja hoitanut tehtävänsä ja täyttänyt velvoitteensa, kun tämän oikeussäännön mukaan julkisen palvelun korvauksen maksamisen rajoittamisen (keskeyttämisen) peruste riippuu siitä, onko henkilö, joka on etuyhteydessä julkisen palvelun tarjoajaan (koska samalla yrityksellä on määräysvallan antava osuus tässä henkilössä ja julkisen palvelun tarjoajassa) toteuttanut oman kulutuksensa perusteella laskutettujen julkisen palvelun korvausten maksamista koskevat toimet ja velvoitteet, pidettävä syrjivänä, epäselvänä ja vilpitöntä kilpailua rajoittavana direktiivin 2009/72 3 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla?

Onko kansallisessa lainsäädännössä säädettyä velvoitetta keskeyttää julkisen palvelun korvauksen maksaminen julkisen palvelun tarjoajille, kun julkisen palvelun tarjoajat ovat edelleen velvollisia täyttämään täysimääräisesti julkisen palvelun tarjoamista koskevat velvoitteensa ja niihin liittyvät sopimusvelvoitteet sähköä ostaviin yrityksiin nähden, pidettävä syrjivänä, epäselvänä ja vilpitöntä kilpailua rajoittavana direktiivin 2009/72 3 artiklan 2 ja 6 kohdassa tarkoitetulla tavalla?

3) Direktiivin 2009/72 3 artiklan 15 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kahden vuoden välein kaikista yleispalvelun sekä julkisen palvelun velvoitteiden täyttämiseksi hyväksyttyjä toimenpiteitä koskevista muutoksista; onko jäsenvaltion sen nojalla ilmoitettava komissiolle uudesta säännöstöstä, jossa säädetään julkisen palvelun tarjoajille maksettavan julkisen palvelun korvauksen rajoittamista koskevista perusteista, säännöistä ja mekanismista?

4) Kun jäsenvaltio säätää kansallisessa lainsäädännössä julkisen palvelun tarjoajille maksettavan korvauksen rajoittamista koskevista perusteista, säännöistä ja mekanismista, toimiiko se direktiivin 2009/72 täytäntöönpanon tavoitteiden ja unionin oikeuden yleisten periaatteiden (oikeusvarmuus, luottamuksensuoja, oikeasuhteisuus, avoimuus ja syrjimättömyys) vastaisesti?”

Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen

19 Komissio katsoo, että ennakkoratkaisupyyntöä ei voida ottaa tutkittavaksi, koska pyydetyllä unionin oikeuden tulkinnalla ei ole merkitystä pääasian ratkaisun kannalta. Julkisen palvelun velvoitteet eivät nimittäin sido sen mukaan Renergaa direktiivin 2009/72 3 artiklan 2 kohdan merkityksessä, sillä hallituksen päätöksissä nro 916 ja 1157 sekä pääasian vastaajien kanssa solmituissa sopimuksissa ei aseteta Renergan kaltaisille uusiutuvia energianlähteitä hyödyntäville sähköntuottajille julkisen palvelun velvoitteita.

20 Tässä yhteydessä on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 267 artiklassa käyttöön otetussa unionin tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välisessä yhteistyössä yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on kunkin asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen unionin tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta. Kun siis kansallisten tuomioistuinten esittämät kysymykset koskevat unionin oikeussäännön tulkintaa, unionin tuomioistuin on lähtökohtaisesti velvollinen ratkaisemaan ne (tuomio 12.11.2015, Hewlett-Packard Belgium, C-572/13, EU:C:2015:750, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin, että kansallisen tuomioistuimen esittämä ennakkoratkaisupyyntö voidaan jättää tutkimatta muun muassa sillä perusteella, että on ilmeisen selvää, että unionin oikeutta ei kyseisen asian olosuhteissa voida soveltaa suoraan eikä välillisesti (ks. vastaavasti tuomio 7.7.2011, Agafiței ym., C-310/10, EU:C:2011:467, 28 kohta).

22 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kaikilla kysymyksillään lähinnä, ovatko direktiivi 2009/72 ja erityisesti sen 3 artiklan 2, 6 ja 15 kohdat ja 36 artiklan f alakohta sekä unionin oikeuden yleiset periaatteet esteenä sellaisten kansallisten säännösten soveltamiselle, joissa mahdollistetaan sähköntuottajille maksettavien, uusiutuvista energianlähteistä tuotetun sähkön lisäämiseen kannustavien, julkisen palvelun korvausten maksamisen keskeyttämisen siihen asti, kunnes henkilöt, jotka ovat etuyhteydessä tällaisiin sähköntuottajiin, ovat maksaneet julkisen palvelun korvaukset tosiasiallisesti kuluttamastaan sähköstä.

23 Direktiivin 2009/72 3 artiklan 2 kohdassa säädetään tältä osin, että ottaen täysin huomioon perustamissopimuksen asiaa koskevat määräykset ja erityisesti sen 86 artiklan jäsenvaltiot voivat yleisen taloudellisen edun nimissä asettaa sähköalalla toimiville yrityksille julkisen palvelun velvoitteita,

jotka voivat koskea turvallisuutta, mukaan lukien toimitusvarmuus, toimitusten säännöllisyyttä, laatua ja hintaa sekä ympäristönsuojelua, mukaan lukien energiatehokkuus, uusiutuvista lähteistä tuotettu energia ja ilmastonsuojelu.

24 Ennakkoratkaisupyynnöstä ei kuitenkaan ilmene selvästi, sovellettiinko pääasian olosuhteissa Renergaan asianomaisen jäsenvaltion kyseisen direktiivin mukaisesti asettamia julkisen palvelun velvoitteita.

25 Tässä tarkoituksessa unionin tuomioistuin lähetti työjärjestyksensä 101 artiklan mukaisen selvennyspyynnön ennakkoratkaisupyynnön esittäneelle tuomioistuimelle, joka vastasi 26.3.2018 päivätyllä kirjeellä.

26 Vastauksessaan ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmensi, että Liettuan lainsäädännössä ei asetettu Renergalle velvollisuutta tuottaa ja toimittaa uusiutuvista energianlähteistä tuotettua sähköä. Kyseisen tuomioistuimen mukaan Renerga ei ollut Liettuan hallituksen julkisen palvelun tarjoajista laatimalla listalla, mutta se oli vapaaehtoisesti sitoutunut tuottamaan sähköä ja myymään sen pääasian vastaajille. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toi niin ikään esiin, että Renergan ja pääasian vastaajien välinen oikeussuhde on yksityisoikeudellinen ja sen sisältöä määrittävät osapuolten 7.1.2013 ja 19.6.2013 tekemät sopimukset, jotka voidaan irtisanoa, joten ei voida katsoa, että Renerga olisi velvollinen tarjoamaan julkisia palveluja.

27 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen vastaus on siis ymmärrettävä siten, ettei kyseinen jäsenvaltio ole asettanut Renergalle direktiivin 2009/72 3 artiklan 2 kohdan mukaisia julkisen palvelun velvoitteita.

28 Tästä seuraa, ettei niitä unionin oikeuden säännöksiä, joiden tulkintaa on pyydetty, voida kyseisen asian olosuhteissa soveltaa suoraan eikä välillisesti ja että tässä asiassa esitetyt kysymykset ovat näin ollen luonteeltaan hypoteettisia.

29 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella ennakkoratkaisupyyntö on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

30 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Vilniaus miesto apylinkės teismasin (Vilnan kaupungin alioikeus, Liettua) 11.4.2017 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö on jätettävä tutkimatta.

Allekirjoitukset